

BIBLIOTEKA

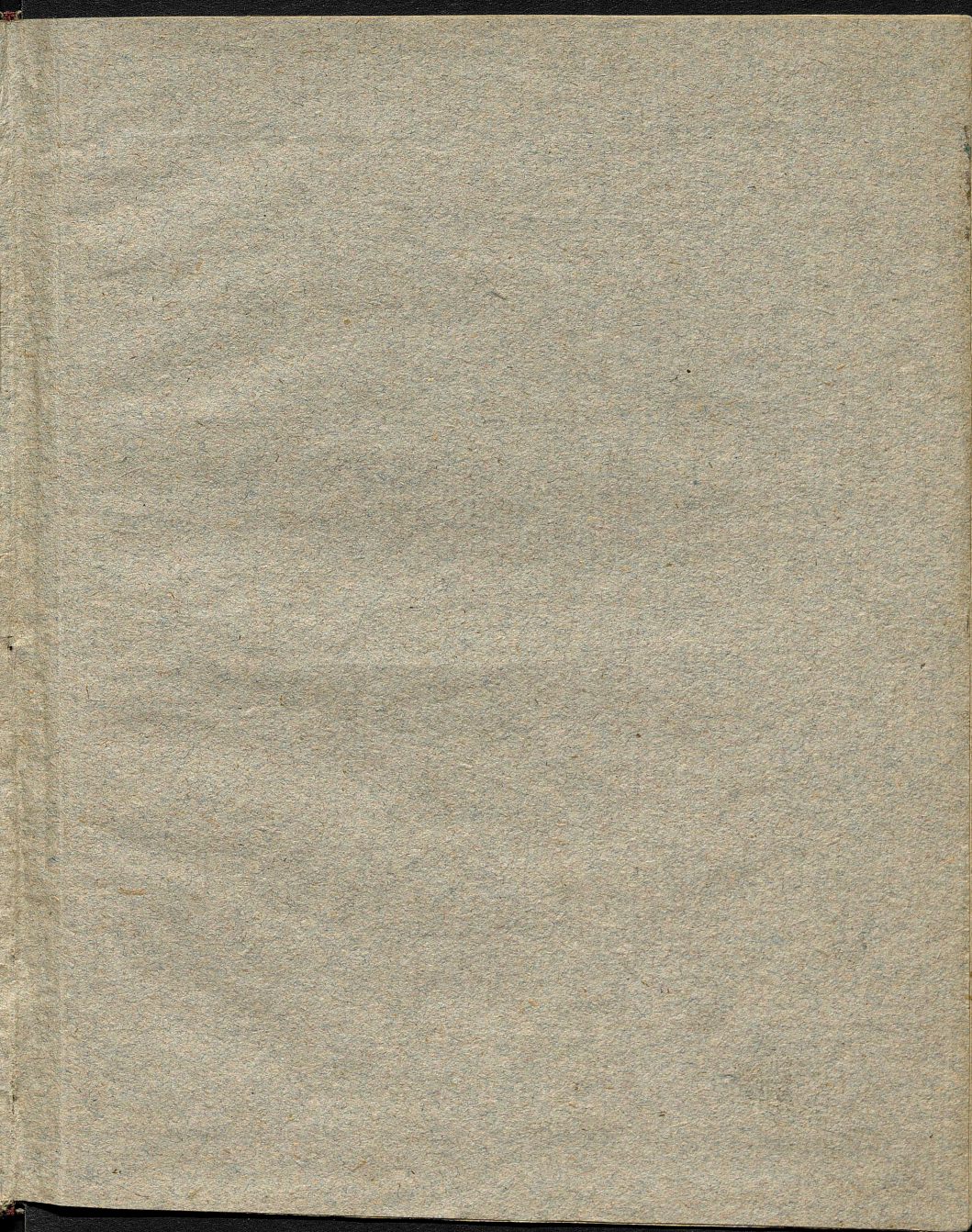
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVII

5.158

E. 16, 2.

EBRIETAS
VIVI SEPULTURA.
SIVE
ZENO CONSTAN-
TINOPOLITANVS IMPER:

Ambitione, Sævitiâ, Luxu infamis.

Ebrius, dum adhuc viveret, tumultatus Anno 492.
Historiam in Procopio, Evagrio, Nicephoro, Zonara &
aliis Scriptoribus passim occurrentem, sub aspectum dabunt
Perillustres, Generosi Nobiles, Rhetoricæ Audit.

In Collegio Thorunensi Societ. JESU,
Anno M. DC. LXIX.

PRÆLUDIUM (five ut vulgò) ANTI-PROLOGUS
joco expedietur.

PROLOGUS ACTIONIS seriem explicabit.

ACTUS I.

Inductio I. Genius Furoris actioni præludit, & cor Zenonis variis sceleribus inflamat.

Inductio 2. Pelagius Patritius apud Euphemium Patriarcham de Aulæ Cæsareæ moribus qveritur. Gazæus Rhetor, qvos Longinus, Frater Zenonis & socius Imperii, parentibus orbaverat, pueros Patriarchæ sistit. *Indu-*

Indu-

3.998

Inductio 3. Gazæus Rhetor dum horratu Anastasii pupillorum causam apud Longinum agit, veneno tollitur.
Chorus & Interludium.

ACTUS II.

Inductio 4. Pelagius dum solus de sceleribus Imperatoris conqueritur, à militibus comprehenditur.

Inductio 5. Pelagius falsis de Idololatria & conjuratione criminationibus oppressus damnatur ad securim.

Inductio 6. Pelagius ante suam decollationem mala prædicit Longino, & valedicens filio Erasto bona dat præcepta.

Chorus & Interludium.

ACTUS III.

Inductio 7. Occiso Pelagio læti Zeno & Longinus, dum se convivio, saltu, &c. oblectant, ab uno è conjuratis, Anastasio deprehenduntur. Longinus fugâ se subducit. Zeno ebrius intercipitur, & vivus sepulchro infertur.

Inductio 8. Longinus profugus sortem suam deplorat, desperat, à militibus deprehensus necatur.

Inductio 9. Zeno Imperator ebrius tumulto inclusus, discussâ tandem crapulâ cum diu opem frustra in-
clamat, umbris à se occisorum exagitatur, extremò infelix expirat.

EPILOGUS.

Serius Fortunæ Locus.

S I V E

Philippus Bonus Belgii Princeps

Ebriacum Senecionem Vnius diei Principem
creans, & pauperem recreans.

Diebus Bacchanaliorum.

A Studiosâ Iuuentute Coll: Leop: in Scenâ datus.

ARGVMENTVM.

Philippus Princeps Belgij, cui optimo, Boni nomen
fama communis dedit, Brugis in Vrbe nobili Flandriæ,
post molestas negotiorum curas, genio liberaliter indulgere
aliquantum destinauerat. Ergo dum per Urbis plateas,
fora, variaq; amœniori menti comparandæ nata loca in-
ambulat, incidit in senem ex nimia ebrietate è statu sanæ
mentis emotum, in medioq; foro iacentem. Visus hic Phi-
lippo aptam daturus materiem letioris scenæ, si alium se
videret, ac miraretur, post excussam crapulam, quàm an-
te, iterumq; alium. Ex Colono nimirum Principem, &
rursus ex Principe Colonom. Desertur itaq; ad Aulam
Philippi fabulæ theatrum, & scena tota optatum plausum
habet. Ex Ponto Heutero lib: 4. Rerum Flandrica-
rum.

A

Actus

R. S. Koffler

ACTVS PRIMVS.

PHilippus Bonus Princeps Belgii incidens in Ebriacum senecionē, illi diurno principatu liberalis ioci gratiā cedit

Scena 1ma.

Fortuna vecta triumphali curru, potentiam suam, ac artes deprædicat.

Scena 2da.

Philippus de continuo curarum æstu conquestus animum recreare cupit. Interea nuntium accipit Imperatoris Romani, expediendæ tamen legationis tempus differt.

Scena 3ta.

Ebriacus Senecio mentis & virium ex ebrietate impos, in medio foro corruit, in quem aulici Philippi incidunt, ex obusioq; Alchimista remedium aliquod malo illius poscunt: Idem post abitum Dominorum à pueris aulicis ludere per iocos tractatur.

Scena 4ta.

Philippus princeps in reditu incidit in Ebriacum, & ferri ioci in illo documenta dare cogitat, in suam aulam, ac torum illum deferri iubet, ac Principem temporaneè induere vult.

Scena 5ta.

Proceres Belgii obuii Philippo salutant eundem: Ad spectandam ex abdito Ebriaci scenam à Philippo inuitantur, admonitâ aulâ, ut personato Principi vera obsequia deferat.

CHOR.

CHORVS.

Vmbrae siue Manes Virorum Illustrum, qui serium fortunæ locum olim Orbi dederunt, & quorum Catastrophe ludus alijs erat, Sciani, Bellisarii, Andronici, Baiazetis.

ACTVS SECVNDVS.

Personatus Ebriaci Principatus diei vnus, rustici non immemor gentis, & ingeni.

Scena 1ma.

Ebriacus ex alto sopore euigilat, neq; vbi gentium, vbi terrarum sit, capere potest.

Scena 2da.

Ab excubitoribus euocati Ephebi ad sunt ornaturi personatum principem. Seruit fabulae Ebriacus libens, cultumq; omnem Principis aulicum admittit.

Scena 3^{tia}.

Nobiles Belgii, aulici, Ebriaco salutato varia exponunt postulata.

Scena 4ta.

Religioni matutinae in sacello aulico vacat Ebriacus, interea a mensa Magistris lauto praeluditur conuiui.

Scena 5ta.

Instituitur regali luxu conuiuium, Ebriacus remotis mensis, Choreis tempus, & locum dari iubet. Interea somno, ex graui ingurgitatione obruitur.

Scena 6ta.

Philippus prodit ex abdito, mandatq̃ extrusum ex aul.
Ebriacum priori sorti restitui, actaq̃ illius consequen-
tia obseruari. Ipse differit festiuè cum aulicis de mo-
ribus personati Principis, req̃de Ebriaco ex nuntio intel-
lecta, postquam satis liberali relaxationi animi datum est
ad curas grauiores redit.

CHORVS.

Veritas aulæ vitam, artes mendacia, gratiam Principum
graphicè depingit, & solidiores honores, ac fauores quæ-
rere iubet.

ACTVS TERTIVS.

Ebriacus fabulæ suæ scenam gregales suos docet, ipseq̃
verius docetur.

Scena 1ma.

Aliqui ex eadem rustica tribu sollicitantur de Ebriaco;
quò deuenierit.

Scena 2da.

Ebriacus sollicitis occurrat & rem gestam aperit, tanquam
in somno peractam.

Scena 3tia.

Aulicus Philippi interuenit, & re, prout gesta est, ob-
surgatorie narratâ, in posterum Ebriacum magis sobriè sa-
pere iubet.

Scena 4ta.

Ebrietas triumphum agit, Principum honoribus splen-
dida in Ebriaco.

Scena 5ta.

Temperentia fugat Ebrietatem, & verbis acriter castigat.

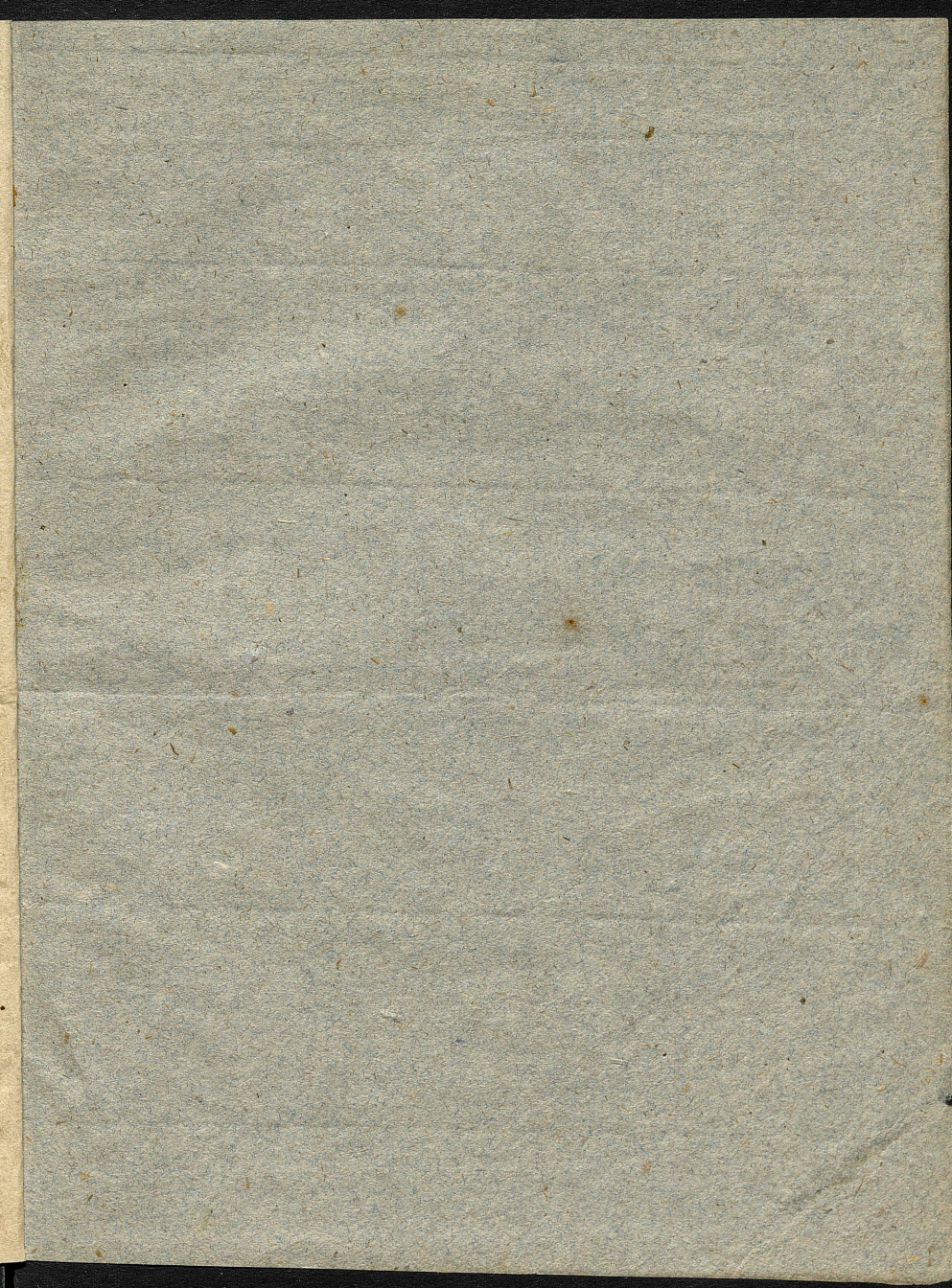
A.

D.

M.

G.

66ub
17

5321

0646
12

